

hvorpaa i den trykte Paragraphs første Linie efter „kan“ tilføies „derefter“.

Ordføreren (Blechingberg): De Bemærkninger, som jeg udbeder mig det ærede Thing's Tilladelse til at fremsætte i Forbindelse med Udvalgets Betænkning angaaende det foreliggende Affnit af Sagen, ville naturligvis efter vore Forslag knytte sig til de Indstillinger, der ere gjorte til den 1ste, 2den, 8de og 10de Paragraph. Hvad Indstillingerne til den 1ste og 2den Paragraph angaaer, da skal jeg tillade mig at yttre, at, uagtet Udvalget med megen Beredvillighed har sluttet sig til Anerkjendelsen af det Lovarbeides Værd, som foreligger, vil lige saa lidt den ærede Minister som Thinget fortænke os i, at vi i Erkjendelse af den overordentlige Vigtighed af denne Lov, der skal føre os ind paa en ny Bane med Hensyn til den criminelle Retspleie, have ledsaget det foreliggende Lovarbejde deels med forskjellige Itringer om Spørgsmaal, som vi fandt at være af Vigtighed, og deels med Indstillinger om enkelte Punkter, blandt hvilke Indstillinger der er nogle, paa hvilke deels Udvalget i det Hele og deels Udvalgets Fleertal lægger særdeles Vægt. Da vi kom til det Resultat at ville gjøre saadanne Indstillinger, saa førte dette os til at andrage paa den Forandring i de 2. første Paragrapher, som vore Forslag gaae ud paa, og som ikke bestaae i Andet, end at man i Slutningen af disse Paragrapher skulde citere Bestemmelsesens Kilde, nemlig de vedkommende Paragrapher i Grundloven, idet det forekom os noget syndeligt, ordlydende at optage som Paragrapher i nærværende Lov, hvad der allerede staaer i Grundloven, som om man nu først befalede det, der allerede forlængst har været uomstødelig Lov efter Grundloven. Jeg skal indfrænke mig til denne Bemærkning ved vor Indstilling til de to første Paragrapher. Den forklarer, hvorledes vi ere komne til at andrage paa, hvad der i den Henseende er foreslaaet, og som under andre Omstændigheder vel kunde være overseet.

Jeg vender mig altsaa med det høitærede Thing's Tilladelse til et Hovedpunkt i Sagen, nemlig den 10de Paragraph i Lovforslaget og,

hvad der staaer i Forbindelse dermed, den 8de Paragraphs Affattelse paa den ene eller paa den anden Maade. Det Spørgsmaal, der foreligger ved den 10de Paragraph, er, hvorledes man skal bringe den Paragraph i Grundloven til Anvendelse, der foreskriver, at Rigsretten skal bestaae af 16 Medlemmer, Halvdelen af Landstinget, Halvdelen af Landets øverste Domstol, hvilket er anordnet i Grundlovens § 72. Det vil være det høitærede Thing bestemt, hvilken Vej Landstinget gif, da Rigsretsloven sidste Gang forelaae til Behandling, og at det nu foreliggende Lovforslag afviger fra, hvad der dengang vandt eenstemmig Beslutning i Landstinget. Jeg bemærker i denne Henseende, at jeg ogsaa havde den Ære at være Ordfører under den foregaaende Sags Behandling, men at jeg ikke er mig bevidst, at der enten i Udvalget eller i Thinget fremskom nogen Itring fra nogen Side om, at Grundlovens § 72 tillod at gaae saa vidt, som der nu er Spørgsmaal om at gaae, eller at der skulde være afgjørende praktiske Grunde, der forbød at gaae den Vej, som Landstinget gif forrige Gang, og derimod nødte til at slaae ind paa den Vej, som nu er bragt i Forslag i det foreliggende Lovudkast. Jeg har troet at burde fremsætte dette, da det idetmindste ikke er mig klart, hvorledes det kan være gaaet til, at Opmærksomheden ikke skulde have været rettet paa dette Punkt, naar virkelig Grundloven saa klarlig modtog den Fortolkning, hvorom der nu er Spørgsmaal, og naar praktiske Grunde saa bestemt førte til det Resultat, som Lovudkastet nu gaaer ud fra. Med Hensyn til den 14de Paragraph, som Landstinget vedtog forrige Gang, kan jeg ikke være enig med den meget ærede Minister deri, at den hviler paa de samme Grundsætninger, som ere opstillede i det nu foreliggende Lovarbejde. Jeg er overbevist om at det, Thinget gif ud fra, da det vedtog § 14 i det tidligere Rigsretslovsforslag, var, at Grundloven kun havde tilfattet Rigsrettens egentlige dømmende Behandling og i alt Fald hvad der stod i umiddelbar Forbindelse med denne dømmende Behandling, og at derimod de indledende Foranstaltninger, der kunde være Spørgsmaal om at foretage, inden en Sag